

dette Forslag, fordi jeg ikke anseer det for at være af stor Betydning, og fordi jeg, som ærede Medlemmer vide, ikke er tilbøielig til at optræde med stor Bestemthed, hvor der ikke er Nødvendighed derfor. Jeg er meget villig til at lade mig overbevise, og, dersom de ærede Medlemmer havde bragt under Forhandlingerne saadanne Grunde frem, som kunde overbevise mig om, at dette Forslag var bedre end Regjeringens, vilde jeg have kunnet tiltræde det. Men det er paa ingen Maade Tilfældet; jeg har ikke her hørt noget Nyt fra de ærede Medlemmer, Noget, som har kunnet overbevise mig om, at Hæren vilde kunne vinde i Kampdygtighed ved en saadan forandret Ordning af Artilleriet. Den ærede Ordfører har med sin sædvanlige Grundighed behandlet det hele Emne, og det levner mig kun meget lidt at tilføie. Jeg skal dog bemærke, at det ogsaa er Hensyn til de Børnepligtige, som gjør det ønskeligt, at Artilleriet ligesom de andre Troppesdelinger har Garnison og Depot i Nærheden af Udskrivningskredsen. Det vil ganske vist for de værnepligtige Artillerister være en forøget Uleilighed og en Ulempe, at de Alle skulle føres til Kjøbenhavn. Men der er ogsaa militære Grunde, som forresten allerede ere fremhævede, der forbyde mig at tiltræde dette Forslag. Det er ikke muligt at sige, paa hvilken Maade en Krig vil blive indledet og begynde, det er Nære, end Nogen kan paaatage sig at sige. Det er derfor slet ikke umuligt, at den betydelige Afdeling af Hæren, som er i Jylland, kan komme til at optræde selvstændig, ajskaaren maaskee fra den øvrige Deel af Riget; vilde det da ikke være i højeste Grad urigtigt at lade den sænne det. Baaben, som bidrager saameget til Fastheden, vilde det ikke være urigtigt at lade den have Infanteri og Cavalleri og ikke give den I detmindste tilnærmelsesviis den sædvanlige Styrke af Artilleri? Det vilde være at svække denne Afdeling af Hæren uden Nødvendighed. Det er bekjendt, hvor megen moralisk Virkning Tilstedeværelsen af Artilleri har paa Tropperne, og den Omstændighed, at en betydelig Deel af Hæren vilde være aldeles blottet for Artilleri, kunde udøve en overordentlig skadelig Indflydelse paa Stemningen. Denne betydelige Deel af Hæren vilde maaskee

anse sig for ubetinget bestemt til kun at retirere. Det Forslag, som de ærede Medlemmer have stillet, forudsætter jo desuden, at der skulde være Detachementer af Artilleri tilstede i denne anden Deel af Landet; men naar der skal være Detachementer, og de skulde være nogenlunde organiserede, maae de ogsaa have Magasiner, Stalde og i Grunden Alt, hvad der hører til, kun at de ikke have den permanente Charakter, der er forudsat her. I Virkeligheden vil der derfor Intet vindes, og Besparelser troer jeg ikke, man vil kunne tilvejebringe ved en saadan Forandring. Jeg kan derfor ikke tiltræde dette Endringsforslag, men maa holde mig til det oprindelige af Regjeringen fremsatte Forslag. Jeg har allerede ved første Behandling havt Leilighed til at udtale, at jeg ikke vilde modsætte mig Indbringelsen af en Paragraph i denne Lov, som gif ud paa, at al Stilling og Wilkaarsbygning skulde bortfalde. Jeg yttrede dengang, at en saadan Bestemmelse ikke hørte hjemme i denne Lov og derfor ikke var bleven optagen deri af Regjeringen, da den derimod findes i det forelagte Udkast til en Værnepligtlov; men jeg kan fuldkommen erkjende Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører i denne Henseende har bemærket, at, da det er uvidt, om Værnepligtloven kan komme ud samtidig med Hærløven, er det ønskeligt, at denne vigtige Bestemmelse allerede nu optages i denne Lov. Jeg tiltræder altsaa fuldkommen det Forslag, som findes under Nr. 4 a. Hvad Forslaget under Nr. 4 b. angaaer, som bestemmer, at for de øvrige Værnepligtige ophører den dem hidtil tilstaaede Ret til Stilling og Wilkaarsbygning med Udgangen af Aaret 1869, kan jeg, ligesom den ærede Ordfører, tiltræde Tanken i dette Forslag, men jeg maa ansee det for at være overskødt. Jeg kan tiltræde, hvad et æret Medlem yttrede med Hensyn til Gden, at man ikke skal have overskødige Lovbestemmelser, og den Bestemmelse, som her er foreslaaet, kan ikke have nogen praktisk Betydning for det Første; der vil være fuldkommen Tid til at give alle de Bestemmelser, som sigte til at værne om erhvervede Rettigheder med Hensyn til Værnepligten, naar Værnepligtloven kommer under Behandling, hvil-